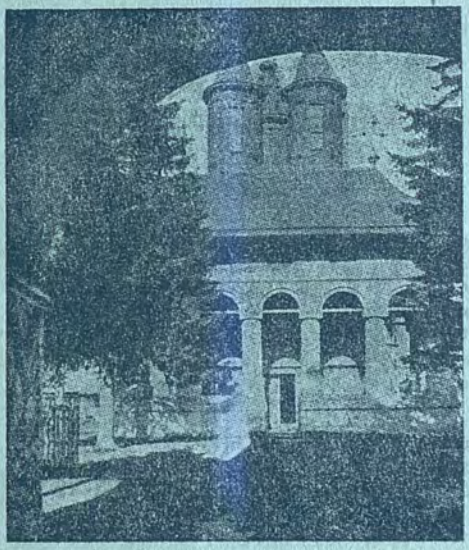
PLAIURI SĂCELENE

Anul IV. Nr. 2

BIBLIOTECA CASEI DE CULTURA DR. ALEXANDRU BODNĂRAN
BRAȘOV

Februarie
1937

Plaiuri Săcelene

Anul IV. No. 2. **Februarie 1937.**

Cuprinsul:

GEORGE MOROIANU:	Pe marginea unei aniversări.
LUCIAN DUCȘOARA:	Sonet (d-rei E. P.)
VICTOR TUDORAN:	Scrisoare (versuri)
DIMITRIE DANCIU:	Te am în gând (versuri)
VLAD ȘEITAN:	Două lumi

Cronica literară: „CÂND CRÂȘMĂRIȚA E VĂDANĂ“ versuri de N. Gherculescu (Victor Ion Critu); „PRODUCȚIA și COMERȚUL de LÂNĂ în ROMÂNIA“ de Ion I. Ghelase (Ioan G. Pălțănea).

Cronica săceleană: Activitatea cercului pastoral săcelean pe anul 1936, de Pr. Silvestru Garcea (Secretarul Cercului).

Cronica mărunță: Note administrative; Abonații dela Nr. 4—14; Rânduri dragi; Note; Din Praga; Balul Presei; Cot. Ardealul; ACTIVITATEA CERCULUI de STUDII „ACȚIUNEA SĂCELEANĂ“, ABONAȚII NOȘTRI; ECOURI din PRESĂ DESPRE „PLAIURI SĂCELENE“ („Drapelul nostru“, Viața Basarabiei“) CĂRȚI, REVISTE, ZIARE și COTIDIANE, etc.

COPERTA: Mânăstirea Cheia, clișeu în zinc.

Revista noastră se desface în toată țara și în capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere“
București I., Str. Carol I. No. 26

Spre știință:

■ Oricine reține primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.

■ Vom fi recunoscători acelora ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origine săceleană.

■ Rugăm pe toți publiciștii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele și gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne ușura astfel redactarea Cronicei săcelene.

◆

■ Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.

■ In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile tehnicei tipografice, fără nicio altă considerație.

■ Manuscrisele primite la redacție nu se înapoiază.

◆

■ Cerem revistelor și ziarelor din țară să răspundă schimbului nostru.

■ Toate revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la rubrica respectivă, în baza reciprocității.

■ In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.

◆

Coloanele revistei „PLAIURI SACELENE“ rămân deschise tuturor acelora, cari prin articolele lor înțeleg să contribue la cunoașterea și progresul acestor sate.

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună

Anul IV. Nr. 2 • Februarie 1937.

p.23

Pe marginea unei aniversări

— fragment —

Şi acum câteva amintiri personale despre Casina Română din Braşov, despre cei cari o frecventau pe vremuri şi despre relaţiile ce le aveam şi noi cei din judeţul Braşov şi d'aiurea cu această instituţiune.

Se ştie că în fiecare Vineri este la Braşov târg mare săptămânal, la care vine lume multă din tot judeţul, şi chiar din toată Ţara Bârsei şi de pe la Făgăraş. Preoţi şi învăţători d'ai noştri, notari, primari şi alţii din numeroase sate vizitau şi atunci cum vizitează şi astăzi, în zilele de târg, Braşovul. Mulţi din ei se duceau după ce prânzeau la casina română, nu numai ca să citească ziare şi reviste, sau să joace o partidă de billiard, de şah sau altceva, dar să mai audă şi ceva nouătăţi politice dela noi din Ardeal şi de dincolo (de oarece casina era vizitată din când în când şi de fraţi d'ai noştri din Ţară, când se abăteau pe la Braşov), căci la casină s'a făcut totdeauna politică şi mai ales înainte de războiu se făcea la casină politică la toartă, şi în casină se făcea mai sigur decât ori unde în altă parte, căci prin cafenele mai erau urechi streine, cari puteau asculta ce vorbeau Românii între ei, pe câtă vreme la casină, loc închis, discret şi sigur, se putea discuta în bună voie despre toate.

Studenţii universitari din judeţul Braşov, şi din toată ţara Bârsei, când veneam vara acasă în vacanţa cea mare, în fiecare Vineri şi chiar peste săptămână, când mergeam la Braşov (şi mai ales noi cei din Săcele mergeam des căci de peste 40 de ani un tranvai cu aburi circulă la fiecare oră între Satulung, Cernatu, Turcheş, Baciu şi Braşov) — ne duceam la casina „noastră", unde ne simţiam ca acasă şi eram la largul nostru. Aici se discuta în toată voia chestiile la ordinea zilei, chestii sociale, culturale şi mai ales politice, căci materie de

vorbă, slavă Domnului, era destulă totdeauna. De n'ar fi fost decât numeroasele procese politice, îndreptate împotriva oamenilor noştri publici şi ziarelor româneşti, de care nu trecea lună să nu se fi desbătut câte unul, — odinioară la curtea cu juraţi din Sibiu, care adeseori achita pe împricinaţi, şi mai târziu la curtea cu juraţi din Clujul şovin, unde autorităţile maghiare erau sigure de condamnarea acuzaţilor români.

Câte figuri venerabile şi demne de respectul posterităţii nu defilează pe dinaintea ochilor mei sufleteşti, înduioşindu-mă, când scriu aceste rânduri şi pe cari pare că le văd şezând în jurul meselor dela casină citind ziare, bându'şi cafeaua, jucând o partidă de şah sau discutând. Pare că'i văd pe profesorii dela Şcoalele Centrale din Braşov, cari făceau slujbă p'o leafă modestă de o sută de fiorini pe lună, şi mai puţin, cu care'şi ducea gospodăria în mod onorabil şi mai şi economiseau pentru ca să-şi instruiască copiii pe la şcoli înalte.

Iată ici şedea Pandele Dima (mort la adânci bătrâneţe la Cluj) voinic şi masiv, cu firea lui liniştită, cu faţa'i încadrată d'o barbă mare cafenie şi cu vorba sacadată, dincolo Neica Niţă Popea (citeşte Popeia) — săcelean d'ai noştri — suflet bun şi larg, care gesticula mereu cu degetul arătător când vorbea. El ne făcea în fiecare Duminecă şi sărbătoare conferinţe, lecţii de morală în sala cea mare a gimnaziului, sau ne explica din când în când evanghelia din acea zi şi ne conducea la biserica Sfântului Nicolae însoţit şi de alţi profesori. Ce tradiţii frumoase româneşti şi creştineşti s'au păstrat până azi la aceste şcoale ale noastre din Braşov.

Mai alături şedea citind profesorul de matematică şi franceză Bozoceanu cu mustaţa lui sburlită şi uitătura cam încruntată, aspru şi cam răstit când asculta pe elevi, cari îl cam ştiau de frică; în fond însă el era un om bun şi drept. Apoi profesorii Budiu de latină şi greacă şi Feneşeanu de maghiară, acesta cu părul, barba şi mustaţa cănită, — era originar de lângă Cluj, din Feneşul Săsesc. Ipolit Ilasievici din Bucovina care până la bătrâneţe nu'şi pierduse cu totul accentul cam strein (german), cu care pronunţa românească. — Lazar Nastasi, bucovinean şi dânsul, profesor de geometrie şi matematică, care graseia când vorbea. — In primii ani când vizitam şi eu casina am mai văzut acolo şi pe bătrânul prof. de latină şi greacă David Almăşianu — „Tata Almăşianu" cum îi ziceau băieţii, care venise la Braşov împreună cu primul director al liceului Gavril Munteanu chiar dela înfiinţarea lui la 1852.

Tata Almăşianu rămăsese burlac, avea reputaţia unui om mai sgârcit şi în zilele de Vineri se cobora în „cetate" de sus din uliţa

Furcoaei unde locuia, ca să se aprovizioneze cu cele necesare menajului pentru o săptămână.

La asemenea ocazii pe care elev dela liceu îl prindea prin oraş îl punea să'i ducă cumpărăturile acasă; zarzavat, mai pui, mai găini şi altele. Intr'o zi bătrânul a cumpărat un purcel de lapte care guiţa în mijlocul pieţei de mama focului, şi Tata Almăşianu rotind odată ochii prin prejur după o victimă, care avea să i'l ducă acasă, zări cât colea un „student" din clasa superioară (se cunoşteau după chipiile care le purtau mai toţi p'atunci), un tânăr filfison, care tocmai stetea de vorbă au o fetişcană — o domnişoară, — şi'i făcu semn cu bastonul să se apropie. Când îi întinse purcelul cu îndrumarea scurtă şi autoritară să i'l ducă acasă, bietul tânăr roşi până după urechi, mai ales că simpaticul animal guiţa ca din gură de şarpe...

— Afară de profesori casina mai era vizitată şi de diferiţi advocaţi din Braşov ca I. Puşcariu, figură venerabilă cu o barbă albă de patriarh, care câte odată în câte un colţ înconjurat de prieteni mai în vârstă, ştia să le povestească cu mult şic glume de acelea de cari cei cari l'ascultau râdeau cu mare poftă. Apoi Nicolae Străvoiu şi Ion Lenger (sau Lengher cum îi zicea lumea) cari vorbeau amândoi bine latineşte şi veneau câte odată la noi în Satulung — şi mai târziu la o stupină de lângă Braşov, a fiului celui de mai jos Şt. Găitan pe care o supraveghea bătrânul, — să se întreţină în această limbă cu un mocan bătrân anume Bucur Găitan care vorbea bine latineşte (fost coleg de şcoală la gimnaziul catolic din Braşov cu un unchiu al meu Ion R. Moroianu care vorbea şi el latineşte şi citea la vârsta de 80 ani romanele lui Al. Dumas în nemţeşte, şi cu un alt Găitan Nicolae jurist apreciat fost advocat la Tabla Regească din Târgul Mureş care şi el vorbea latineşte, căci cursurile se predau la acel liceu — unde fuseseră pe vremuri profesori şi cei doi Mureşeni: Iacob şi Andrei — mai toate în latineşte). Acest Bucur Găitan — care a trăit peste nouăzeci de ani — a făcut odată profesorului Popea (lui neica Niţă) o farsă de care a râs cu mare poftă chiar şi el. Intr'o zi de vacanţa cea mare prin anii 1880, prof. Ion Popea a venit la Satulung însoţit de un coleg profesor din Ţară, pe care l'a condus la biserica Sf. Adormiri din parohia noastră, biserică splendid pictată (şi declarată pentru această minunată pictură de monument istoric) de pictorul ardelean Mihail Popp ajutat de pictorul italian Airoldi (acesta din urmă a făcut numai chenarele). Cei doi profesori s'au aşezat în câte-o strană de lângă altar, lângă bătrânul Bucur Găitan. Ce le-a trecut numai prin minte, la un moment dat — poate voiau să-şi spună ceva secret fără să înţeleagă bătrânul d'alături căci ei au început deodată a vorbi latineşte. Moş Găitan a ciulit urechile, şi după ce s'a terminat serviciul divin

întorcându-se către cei doi profesori le-a zis: „Să-mi daţi voie să vă spun câte greşeli de latineşte aţi făcut". La început a fost puţină jenă, dar pe urmă au făcut haz cu toţii, cei cu musca pe căciulă, uitându-se nu cu puţină admiraţie la mocanul cel bătrân.

Nu pot să nu amintesc şi pe protopopul Bartolomei Baiulescu, bunul Român care a fost câtva timp, cât a studiat la Sibiu secretar a lui Şaguna care propunea religia la gimnaziul real şi Şcoala Sup. Comercială. Dar orele de religie acest venerabil preot şi dascăl român (tatăl cunoscuţilor ingineri Ion (mort astăzi) şi Romulus Baiulescu cari au lucrat sub conducerea lui Anghel Saligny la podul dela Cernavodă) le întrebuiţa numai jumătate pentru această materie, restul orei ne făcea lecţii din istoria trecutului nostru de suferinţe şi de aspiraţiile luminoase de viitor ale neamului nostru împilat de streini.

Cum spuneam mai sus, casina din Braşov era vizitntă Vinerea şi de diferiţi notabili de pe sate, preoţi, învăţători şi alţii. Intâlneai aici pe venerabilul preot Radu Popea din Satulung fost tribun în revoluţia din 1848, care studiase şi dreptul, pe fratele său Victor Popea preot la aceeaşi biserică din Satulungul nostru, om simpatic, de o inteligenţă vie şi cu un dar de a povesti din vremurile de demult cum rar am văzut. Apoi popa Urdea din Cernatu, un român inimos şi foarte curajios. Avea o trăsură cu doi cai frumoşi şi nu odată când se'napoia noaptea de pe câte undeva, a fost atacat de cete de Ciangăi zurbagii din partea locului. Dar părintele nu se lăsa intimidat cu una cu două. In asemenea cazuri se dedea jos şi cu un băţ sdravăn pe care'l avea totdeauna lângă sine în trăsură, se învârtea printre derbedei şi'i punea pe fugă.

Intre preoţi mai erau Soiu din Turcheşiu care avea doi fii medici dincolo în Ţară, părintele Stan Manole dela Tărlugeni, înalt cât o prăjină şi cam repezit la vorbă, părintele Giurgiu dela Purcăreni cu vorba aşezată, trăieşte şi azi, trecut fiind de mult de optzeci de ani. Apoi răposaţii preoţi Ludu din Prejmer, Comănescu din Codlea şi alţii mulţi.

Dintre dascălii de pe sate cercetau casina Ion Petric dela şcoala primară din Satulung dela biserica nouă din sus, căci mai era şi o a doua şcoală dela biserica veche din Satulung de jos, aceasta condusă de Ion Dorca. Şi Petric şi Dorca făcuseră pedagogie la Universitatea din Praga. Ion Petric tatăl fostului profesor de chimie dela Univ. din Bucureşti. Ion Petric, fost elev al Drului Istrati) fusese la studiu în Praga dela 1856 la 1859. P'atunci trăia în capitala Boemiei fostul împărat Ferdinand, care cedase tronul Austriei în 1848 nepotului său Francisc Iosif. Povestea Petric, — când eram mai mari, că el şi cu

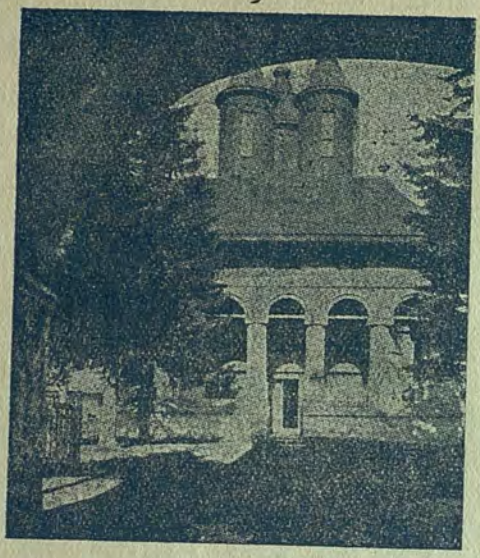
alți colegi dela Universitate se duceau regulat la plimbare în fiecare zi pela ora cinci, când totdeauna întâlneau, pe bătrânul împărat care purta totdeauna redingotă, guler înalt, după moda dela 1830 — și cilindru. Ei îl salutau respectuos de câte ori îl întâlniau, iar împăratul care era foarte politicos își scotea cilindrul cât pe colo și le mulțumea. Dar ei nu făceau aceasta numai odată într'o zi, cum s'ar fi cuvenit, ci în aceeași după amiază căutau să se încrucișeze cu monarhul de mai multe ori, pentru a'l saluta tot deatâtea ori, silindu-l și pe el ca să le'ntoarcă salutul, — fără să observe bietul bătrân că dracii de studenți, îl luau la urmă mai mult în deriziune.

Ion Petric era directorul școalei noastre, care ne spunea el cu o deosebită mândrie, — mândrie pe care o simțeam și noi Săcelenii de baștină, elevii lui (acest dascăl al nostru era născut în Râșnov) că aceasta școală din Satulung era împreună cu cea dela Rășinar, cu cea din Hațeg și cu alte câteva, una din cele mai vechi școli primare din Transilvania. Data din secolul al XVII-lea. De altfel Satulungul nostru a fost multe veacuri cel mai mare sat românesc al Ardealului. Azi avem în acest sat patru școli primare, patru grădinițe de copii, o școală de ucenici și un gimnaziu inferior.

Voiu încheia cu figura măreață a lui Axente Severu viteazul tribun dela 1848, tovarășul credincios al lui Avram Iancu cu care dusese la biruință armatele revoluționare ale Românilor ardeleni împotriva oștirilor lui Kossuth, și care vizita în fiecare după amiaz regulat casina. Era un om impozant, înalt, masiv cu o mustață stufoasă și cu niște sprâncene tot așa de stufoase, ceeace dovedea o mare energie de care dăduse atâtea probe în revoluția noastră dela 1848. Axente Severu se retrăsese spre bătrânețe la Brașov unde a și murit la începutul acestui veac la adânci bătrânețe. Avea o voce puternică și când povestea din trecutul de frământări al neamului nostru, și mai ales când istorisea câte un episod din revoluția din 1848, la care luase o parte atât de glorioasă, toți se strângeau cu respect în jurul bătrânului tribun, sorbindu-i cu drag cuvintele.

S'ar mai putea spune încă multe despre casina română din Brașov, și despre atâtea alte personalități române cari o vizitau — dar vrem să ne oprim aici — urându-i să ajungă și al doilea centenar și alte multe înainte în mijlocul unei țări consolidate, fericite și respectate.

George Moroianu

Mânăstirea Cheia

Sonet

d-rei E. P.

Te-ai dus de mult în alte zări streine.
Văl rece-şi ţese 'n urma ta uitarea.
In seri târzii când piere'n umbră zarea
Ascult cum plânge vântul pe ruine.

In casa ta domneşte întristarea.
N'o mai alint cântările-ţi senine.
Surâsul lin şi drag l-ai dus cu tine.
Sunt trist şi eu..., ce crudă-i depărtarea!

Se-aşterne pulbere de-argint pe dealuri...
Spre casa ta nu te mai poartă gândul?
Trecutul sfânt nu-ţi naşte 'n suflet valuri?

Să vii! Te cheamă glas duios de bucium
De veghe casa ta stă nopţi de-a-rândul.
Pustiu e 'n ea şi 'n sufletul meu sbucium.

Lucian Ducşoara

Scrisoare

ție Dida

I.

Versul meu aș vrea să fie
Tril vioi de ciocârlie,
Adiere de zefir
Parfumat cu trandafir,
Bob de rouă cristalin
In potirul unui crin,
Lună plină printre nori,
Cântec de privighetori.

II.

Versul meu aș vrea să fie
Cânt de dor peste câmpie,
Mers domol de gâză mică,
Sbor agil de rândunică,
Făt-Frumos picat din rai,
Soare răsturnat pe plai
Doină zisă din arcuș,
Țârîit ae greeruș.

III.

Versul meu aș vrea să fie
Puf ușor de păpădie,
Prins în vraja unui vânt,
Ridicat dela pământ,
Și purtat din loc în loc,
Până 'n mâna-ți cu noroc,
Când citindu-l pentru tine
Vei gândi, poate, la mine.

Victor Tudoran

Te am în gând

Eugeniei

Te am în gînd și multă vreme încă,
Te voiu purta în drumul vieții mele
Căci ochii tăi cu licăriri de stele,
In suflet mi-au lăsat o urmă-adîncă.

In spasmul desmierdărilor serale,
Am rătăcit de-atîtea ori prin noapte...
Și-am ascultat concertul trist de șoapte
S'aud cuvîntul blînd al gurii tale.

Din părul tău ca miezul de lămîi,
Eu mi-am făcut o navă plutitoare,
Să-mi culc o inimă care mă doare
De mult, de cînd te-am întîlnit întîi.

Te am în gîndul meu, așa sglobie
Cum te-am văzut într'un amurg odată,
Cu zîmbetul nevinovat de fată
Ce-a pus tăcut, pe viața mea robie.

Dimitrie Danciu

Două lumi

Crestele munților spanioli sunt pline de fum. Apele Spaniei sunt roșii de sânge. Pământul este scormonit de obuze, brăzdat de tranșee și semănat cu morți. Acolo la capătul Europei, se luptă frații între ei. Stau față'n față două concepții: *creștinismul și ateismul.*

* * *

Poporul românesc a participat prin cei șapte legionari, plecați de dragul crucii, să țină piept puhoiului celor fără Dumnezeu. Rezultatul: doi morți, doi răniți și trei bolnavi. Gestul lor simbolizează un crez, impune un caracter și — iată ceiace voim a sublinia — desvăluie o lume nouă românească. Și dacă s'au găsit suflete mari, cari prin jertfa lor supremă, de neegalat, imprimă exemplu pentru viitor, dând astfel o contribuție latină latinilor din peninsula Iberică, se vor găsi cu atât mai mulți pentru jertfa românească. Iată deci că o lume românească nouă se plămădește în glia acestei țări. Ionel Moța și Vasile Marin, vor răsări precursorii acestei lumi noui.

* * *

Printr'o ironie a soartei, gândul greu ne fuge în preajma satelor noastre, în mijlocul meleagurilor mocănești, în lumea aceasta *a doua.* In locul spiritului de jertfă de odinioară, pe care-l găseai la oricare mocan cutreerător de țară, azi întâlnim spiritul de *jaf,* de *căpătuială,* la fiecare Săcelean mai ridicat, care printr'un joc al soartei a ajuns la conducerea satelor săcelene.

Interesul buzunarelor proprii are întâietate. Totul nu se face decât în vederea asigurării unui câștig bun, pentru vremea de opoziție, căci majoritatea acestor Săceleni, nu au decât această *meserie politică.*

O spunem răspicat. Nu vom mai tăcea. Nu trebue să ascundem toate aceste aranjamente de gospodărie sătească, în spatele cărora se fac *afaceri.* O promitem și ne vom ține de cuvânt.

Vom izbi în toți acei Săceleni prin naștere sau deveniți Săceleni prin natura ocupațiilor lor, chiar dacă ne vor fi prieteni, dușmani, cunoscuți sau necunoscuți.

Tăcerea noastră ar fi egală cu o crimă. Istoria acestor sate și memoria strămoșilor cinstiți nu ne lasă să tăcem.

Vom începe în curând să scuturăm blana Săcelelor, pentru a scoate moliile cari o înnăbușe și o rod.

* * *

Cât de departe ar fi fost Săcelele noastre cu o conducere îmbibată de idealismul celor șapte tineri legionari. Nu îndrăznim să-o spunem. Dar putem afirma că între aceste două lumi — cea a materialismului și cea a idealismului — este o prăpastie amețitoare.

* * *

Tineret săcelean, vino alături de noi *să despicăm* **drum nou** *prin vremuri Săcelelor de mâine și să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocănești.*

Vlad Șeitan

CRONICA LITERARĂ

„Când crâşmăriţa e vădană“ de N. Gherculescu, idile rustice. Editura Tipografiei „România Nouă“ Bucureşti. Lei 20. Înainte de a începe lectura volumului de mai sus, eram vrăjmaşi autorului, tocmai pentru motivul de a nu ne fi plăcut înfăţişarea, dealtfel destul de simpatică. Dar prima impresie căuta să stăruie şi poate deacea nu ne-am apucat să-l citim decât aşa de târziu. Am avut o mare bucurie. Volumul ne-a plăcut, versul uşor ne-a atras şi iute ne-am familiarizat cu atmosfera aceia a satului românesc, de sfântă şi patriarhală curăţenie, aşa cum o găsim în versul lui *Vasile Militaru* şi ceva mai reuşită la neîntrecutul *Gheorghe Coşbuc*, poetul ţărănimii noastre.

Dar să lăsăm pe dl. *Gherculescu* să vorbească:

Când o prinzi prin crâng vreodată,
Ce n'ai da s'astâmperi dorul...
Da când mi-te ia cu zorul
Drac — te 'ntrebi de e — sau fată?
Nu ştii cum să prinzi cărarea,
Dai la naiba sărutarea...,
Până 'n sat goneşti piciorul,
C'altfel iar te ia cu zorul.

(„Hoaţă-i fata lui Năstase“).

In general versurile sale, sunt pline de un humor sănătos, chiar dacă în anumite părţi nu ar fi prea original, trecute prin prisma optimismului, ne redă — şi aici e marele merit al autorului — viaţă de sat, veselă, cu toate frumuseţile ei. O întâlnim mai ales în poeziile: *Păcat, De-ar sta vântu 'n roata morii, Las'o bade pentru mine şi Numai pentru atât?* din care nu putem să nu reproducem partea a doua:

— Dă-mi un sărut!
— Nu vreau!
— Ţi-l fur!
Şi l'a furat flăcăul, se 'nţelege.
Dar fata când văzu cu-atât că scapă:
— Vai, ce prostuţ flăcău!...
Pentr'un sărut m'ai aruncat în apă?!

Dl N. Gherculescu, are şi accente serioase, cari dau o greutate aparte poezii sale, ca spre exemplu în *„Cel din urmă drum“* în care izbucneşte curată nostalgia satului şi a părinţilor săi, ori în *„Făgăduiala“*, plină de revoltă simplă şi rustică.

Pe alocuri poetul are câteva schiopătări de vers, unele rânduri încheiate forţat, altele în stare de nebuloasă şi prea puţine imagini şi chiar vocabular sătesc.

Dacă azi scrie astfel:

Mor flăcăii 'n sat... să moară;
Eu nu plâng de loc...
Şi nu las aşa comoară,
Şapte sate de-ar să sară,
Să mă bage 'n foc!

Gând cu gând, dragostea 'nchează
La fel dor cu dor...
De-am să prind vr'unul că leagă
Cu Anuţa mea vreo şagă,
Vă jur!... îl omor.

(„Pentru Anuţa")

fiind aproape de Coşbuc, suntem convinşi că mâine, înmulţind vocabularul proprii sale construcţii, va fi, poate, cel mai autentic cântăreţ actual al ţăranilor noştri.

Victor Ion Crîtu

Producţia şi comerţul de lână în România, de Ion I. Ghelase. *Tip. M. O. Imprimeria Centrală Bucureşti.* Ne pare bine oridecâte ori putem prezenta cititorilor noştri o carte bună care merită să fie citită. Plăcerea este cu atât mai mare atunci când autorul respectiv este un fiu al Săcelelor. Este cazul cu cartea d-lui Ion I. Ghelase inspector general în Ministerul agriculturii şi domeniilor, cunoscut prin mai multe cărţi cu caracter economic apărute în ultimul timp. D-sa ne prezintă de această dată o lucrare foarte documentată.

Autorul caută să evidenţieze importanţa pe care a avut-o păstoritul în trecutul poporului nostru, mai ales atunci când constituia ocupaţia de căpetenie a Românilor şi arată care era producţia şi cum se făcea comerţul de lână în trecut şi cum se efectuează astăzi. Această parte a cărţii este interesantă şi prin faptul că conţine o serie de date statistice edificatoare. Regretăm însă că nu sunt date şi din anii mai recenţi. Constată că în anii postbelici, atât producţia cât şi exportul de lână au mers în continuă descreştere; deasemeni comerţul interior a stagnat. Analizează cauzele cari au dus la aceste stări de fapt.

In ultima parte a lucrării autorul preconizează o serie de măsuri cu caracter intern şi internaţional *„pentru a se putea valorifica la justa ei voloare lâna, acest produs naţional ce a format în trecut o serioasă sursă de venituri, atât pentru tezaurul Statului cât şi pentru crescătorii de oi".*

In tot, cartea d-lui Ghelase constitue o lucrare foarte interesantă. care cred că va fi apreciată de cercurile de specialitate.

Ioan G. Păltănea

CRONICA SĂCELEANĂ

Activitatea Cercului Pastoral Săcelean pe anul 1936. Cercul pastoral săcelean de sub preşedenţia preotului *Ţenovie Popovici* Satulung, a încheiat bilanţul său pastoral cu o frumoasă şi rodnică activitate. Cercul a ţinut şedinţe în după amiaza duminecilor de toamnă în cadrul săvârşirii în sobor a sf. Vecernii. Primul cerc pastoral s'a ţinut în parohia ***Cernatu*** la 27 Sept. 1936, cu totalitatea membrilor săi. După slujba Vecerniei *Pr. D. Purcăroiu*-Turcheş a predicat în faţa unui numeros public din localitate şi jur, despre chemarea la apostolie a sf. Petru. La urmă preotul locului *Silvestru Garcea* mulţumeşte numeroasei asistenţe pentru dragostea ce-o arată faţă de sf- biserică, cât şi fraţilor preoţi pentru prilejuirea unei mari bucurii duhovniceşti pe seama drept credincioşilor creştini. La şedinţa intimă s'au discutat cu folos diferite probleme de ordin pastoral, naţional şi administrativ. Al doilea Cerc pastoral s'a ţinut în parohia ***Cărpiniş*** la 25 Oct. 1936, cu prilejul sfinţirii bisericii locale. La această solemnitate au luat parte toţi preoţii cercului în frunte cu P. C. Protopop al Braşovului *Dr. Iosif Blaga,* delegat de I. P. S. Sa *Mitropolitul Nicolae* să conducă însuşi actul sfinţirii acestei biserici. Slujba sf. liturghii săvârşită în sobor a fost cât se poate de înălţătoare. La sfârşit părintele protopop a arătat în frumoasa cuvântare strădania depusă de puţinii enoriaşi ai bisericii locale pentru renovarea sf. locaş de închinare.

Pr. Traian Banciu a predicat despre rolul bisericii pentru ridicarea neamului nostru, iar Pr. *Silvestru Garcea* a citit adresa I. P. S. Sale *Mitropolitului nostru Nicolae* prin care dă înţelepte poveţe enoriaşilor de a iubi şi cerceta sf. biserică. In cadrul banchetului, după terminarea obişnuitelor toastări, preotul local *Gh. Maxim* transmite prin P. C. părintele protopop mulţumirile sale şi ale poporului, I. P. S. Sale pentru frumoasele şi înălţătoarele poveţe, apoi mulţumeşte donatorilor, sprijinitorilor cât şi numeroasei asistenţe pentru dragostea arătată faţă de sf, biserică. Solemnitatea a luat sfârşit într'o atmosferă înălţătoare. Al treilea Cerc pastoral s'a ţinut în parohia ***Satulung*** — *Sf. Adormire* la 1 Nov. 1936, la care au luat parte în majoritate preoţii Cercului, în prezenţa unui public numeros. Slujba sf. Vecernii a fost întovărăşită de corul tinerimii adulte de sub conducerea cântăreţului *A. Maxim. Pr. Iancu Bărbat* a vorbit despre problema muncii în lumina evangheliei. Cuvântarea a fost ascultată cu interes şi a produs mare efect. In cadrul şedinţei intime, preoţii cercului au ţinut să sărbătorească pe părintele *Ţenovie Popovici* preotul locului, cu prilejul onomasticei sale arătându-i dragostea şi devotamentul lor colegial. Părintele *Popovici* a rămas profund impresionat de această caldă şi spon-

tană manifestare. Al patrulea Cerc pastoral s'a ţinut în parohia ***Târlungeni*** la 22 Nov. 1936. Au luat parte la slujba Vecerniei preoţii cercului în majoritate şi un numeros public. La sfârşit, Părintele *Silvestru Garcea* a predicat despre Parabola Sămănătorului. Sf. Sa aminteşte de doctrina comunismului ai cărei apostoli sunt „sămănători răi", sămânţa lor fiind otrăvitoare de suflet. Arată nenorocirea care s'a abătut asupra Spaniei din cauza comunismului. Acesta — spune Sf. Sa — atacă actuala alcătuire a ordinei de stat, apoi biserica cu toate tradiţiile sale, familia şi dreptul de proprietate particulară. Poporul este îndemnat să formeze zid de apărare împotriva acestui pericol.

Ca încheere părintele *Iancu Bărbat*, parohul local, mulţumeşte preoţilor pentru prilejuirea unei înălţătoare slujbe, precum şi credincioşilor pentru participarea la sf. biserică.

Pr. Silvestru Garcea *Secretarul Cercului.*

Activitatea cercului de studii „Acţiunea Săceleană"

In urma celor discutate în şedinţa din 10 Ianuarie a. c., cercul „Acţiunea Săceleană", a organizat prima şezătoare populară în ziua de 14 Februarie 1937 în sala Gimnaziului de băieţi din Satulung.

D-l Victor Tudoran, în câteva cuvinte lămureşte cari au fost necesităţile de ordin economic şi social, cari au dus la înfiinţarea acestui cerc. Arată apoi că între punctele de activitate ale cercului, face parte şi organizarea de şezători populare şi încheie evidenţiind rostul acestor manifestări culturale.

Urmează tânărul preot săcelean *Silvestru Garcea*, colaboratorul revistei noastre, care conferenţiază despre: *„Contribuţia religiei la întărirea naţionalismului românesc"*. Vorbitorul, cu o deosebită claritate, arată că în decursul veacurilor, a existat o colaborare strânsă între biserica creştină şi între naţiune ca stat. Simţământul naţional şi creştin la poporul român s'au desvoltat laolaltă. Defineşte naţionalismul ca: totalitatea însuşirilor cari ne unesc prin limbă, credinţă, port, obiceiuri şi aspiraţiuni. Incheie arătând că imediat după războiu s'a dus o politică de răceală faţă de biserică, dar cum credinţa e o putere vie, ea isbucneşte mai intens, tocmai în momentul când se credea că ea este absentă.

După conferinţă au urmat: *eleva Paraschiva Păltănea*, din cl. I-a Gim. Ind. Satulung, (două declamări), elevul *Constantin Vasilache* din cl. IV. Gim. Băieţi Satulung (arii naţionale executate din acordeon) şi comedia într'un act *„Sticla din urmă"* interpretată de d-nii: Mitică Stroie, Mihai Tepşan şi Gheorghe Clinciu.

A participat un public ales şi numeroşi tineri săceleni şi elevi. Venitul a fost destinat amenajării sediului cercului de studii.

Ioan Gh. Păltănea

CRONICA MĂRUNTĂ

Note administrative. In numărul festiv pe anul 1936, la rubrica „note administrative", mulţumind celor trei săceleni cari au achitat anticipat abonamentul pe anul 1937, am promis să anunţăm în revistă şi pe cel de al patrulea, al cincilea şi al şaselea abonat pe anul curent. Din motive în afară de voinţa noastră, nu am putut face acest lucru în numărul prim din anul acesta şi deci o facem acum.

Astfel colaboratorul şi corespondentul nostru pentru Bucureşti, D-l *Ioan B. Peteu,* s'a grăbit a ne scrie: *„Dacă se poate şi n'a fost altul mai vrednic, considerămă al IV-lea abonat pe 1937. Regret că n'am prevăzut, pentru ca să pot figura printre primii trei, cu suma de 200.— lei".* Tot în acelaşi timp, D-l *I. B. Peteu* ne trimite şi numele a 8 abonaţi din Bucureşti, pe care i-a încasat personal. Mulţumim şi pe această cale d-lui Peteu pentru concursul ce ne-a dat şi în acelaş timp, regretăm din suflet că nu putem să-l considerăm al IV-lea abonat, deoarece s'a *„grăbit"* cam încet, fiind alţii mai *„iuţi"* de picior, adică vorba vine de *„picior"* pentrucă banii i-au trimis prin... mandat poştal! Totuşi pentru noi contează şi intenţia, foarte lăudabilă dealtfel, dar de rândul acesta D-sa este exact al 15-lea abonat.

Abonaţii dela No. 4—14. Pentru a satisface curiozitatea cititorilor şi-a d-lui Peteu, dăm mai jos numele adevăraţilor Săceleni, cari s'au grăbit a ne achita costul abonamentului pe anul 1937. Aceştia sunt: *Dumitru Boncotă,* Amzacea Constanţa; *Jean Ghia,* Bazargic (care încheie urându-ne succes); *Nicolae Boroş,* Satulung; *I. U. Soricu,* Bucureşti, apreciatul poet ardelean, care ne trimite odată Lei 400.— abonament pe patru ani, împreună *„cu urări de bine"; Radu I. Ardelea,* Braşov, unul dintre cei mai vechi şi punctuali abonaţi ai noştri, fiind în 1934 al 46-lea, în 1935 al 24-lea, în 1936 al 22-lea şi în 1937 al 8-lea abonat; *Gh. Popa,* insp. şcolar, Cluj, *cu cele mai bune urări"; Victor I. Cioca* Satulung; *Nicolae Brănduş,* Braşov ambii vechi abonaţi ai noştri; *Vasile I. Petcu* industriaş Bucureşti, deasemeni un vechi sprijinitor al revistei; *G. I. Blegeanu,* din Alexandria şi al 14-lea D-l *Nicolae Şerbănescu,* industriaş Câmpina.

Rânduri dragi. Odată cu trimiterea abonamentului, D-l *Gh. I. Blegeanu,* ne cere — printr'o carte postală — să mai publicăm şi date monografice referitoare la satele săcelene, încheind cu următoarele rânduri; *„pentru ca noi Săcelenii împrăştiaţi pe toate meleagurile, să putem şti trecutul locurilor unde am văzut lumina zilei. In aşteptare mulţumesc".* Intr'adevăr, rândurile a-

cestea ne-au umplut ochii de lacrimi, deoarece după trei ani de zbuciumată existenţă, iată că se găseşte un Săcelean „împrăştiat", acolo aproape de Dunăre, care cu dorul satului natal în inimă, ne cere ştiri cât mai multe despre el. Iată o confirmare în plus că această revistă este mai necesară decât s'ar părea. Il asigurăm pe bunul Săcelean *Blegeanu*, de pe malurile râului Vedea, că ne vom da osteneala a-l satisface acesta fiind şi gândul nostru dintru început.

Rândurile sale ne-au dat puteri noui pe drumul greu pe care luptăm. v. t.

Din Praga. Zilele trecute am primit la redacţie, o ilustrată tocmai din capitala aliatei noastre Cehoslovacia, cu următorul cuprins: *„primeşte te rog dragă Victore călduroasele-mi salutări sportive din Cehoslovacia, unde mocanul se distrează foarte bine. Schiau".* Am rămas plăcut impresionaţi de atenţia prietenului nostru *Petre Schiau*, care făcând parte din patrula militară de ski, a fost trimis la concursul Micii Înţelegeri din Cehoslovacia, unde echipa română s'a clasat a *doua*. Nu am avut până acum posibilitatea să publicăm un rezumat al activităţii sale sportive, dar sperăm să o putem face în curând, cu atât mai mult cu cât *„mocanul nostru"* îşi menţine forma de câţiva ani în şir, fiind dintre cei mai buni skiori militari din ţară.

Îi urăm şi 'n viitor acelaşi succes.

Balul Presei. In seara zilei de 20 Febr. 1937, a avut loc balul anual al Asociaţiei Presei din *„Ţara Bârsei"*, în saloanele cafenelei Elite. Revista noastră a fost reprezentată de: D-ra *Margareta Pitiş* şi D-nii *Ioan G. Păltănea şi Victor Tudoran*, toţi îmbrăcaţi în pitorescul nostru costum moţănesc. Au mai participat şi săcelenii: D-na şi preotul *Victor Marin*, colaboratorul nostru; D-l *G. I. Gologan*, directorul ziarului „Ardealul"; D-l *Sebastian Gologan*, redactor literar, D-na şi D-l *Valer Munteanu*, director şcolar, etc.

Cotidianul „Ardealul". Începând dela 1 Martie a. c. săptămânalul „Ardealul" va apare zilnic la ora 12 a. m. vânzându-se cu 1 leu exemplarul. Înregistrăm cu toată bucuria această izbândă săceleană şi românească.

Numărul total al abonaţilor noştri cari au achitat costul abonamentului pe anul 1937, până la data de 25 Februarie a. c. este de 42.

Note

■ Reproducem în acest număr un *fragment* din articolul *„Pe marginea unei aniversări"* (cu ocazia centenarului casinei române din Braşov 1835—1935), al distinsului nostru colaborator *George Moroianu*, profesor universitar şi directorul revistei *„Observatorul Social-Economic"* din Cluj. Articolul a fost publicat în Nr. 1 din anul VI. Ian.-Martie 1936, al susmenţionatei reviste. Pentru contribuţia săceleană din el, am reprodus numai partea care ne interesa.

■ In cadrul tradiţiilor românismului braşovean, d-l profesor universitar *Sextil Puşcariu*, a fost sărbătorit şi de către *Societatea braşovenilor din Cluj*, al cărei „prefect" este. Cu această ocazie, săceleanul *Gheorghe Popa*, profesor şi inspector şcolar din Cluj, a ţinut o interesantă şi viu aplaudată conferinţă.

Săceleni! *păstraţi revista la loc de cinste. Oricând o veţi găsi, vă va aminti locuri scumpe vouă şi părinţilor voştri.*

— 25. II. 1937. — 1200 ex. —

Abonaţii noştri: *)

au plătit între 1 şi 31 Ianuarie 1937.

	Au achitat abonamentul pe anul:			
	1934	1935	1936	1937
Ştefan Bădică, comerciant Crucea Constanţa	30	50	50	—
Vasile Gavrilă, industriaş Brăila	50	50	50	—
Ioan Bordea, Dr. senator Braşov	50	100	100	—
Radu Gh. Sulica, comerciant Bucureşti	50	50	50	—
Duţu R. Papuc, industriaş Hârşova	50	50	100	—
Aneta Popeia, profesoară Satulung	—	50	50	—
Victor Cioca, functionar Satulung	—	50	50	100
Costică Paraipan, proprietar Amzacea	—	50	50	—
Nicolae Boroş, proprietar Satulung	—	—	50	50
Niţă Seitan, proprietar Pelinu Ialomiţa	—	—	50	—
Gh. Popa, inspector şcolar, Cluj	—	—	50	50
N. A. Pătraşcu, Slănic Prahova	—	—	50	—
I. Tocitu, medic com. Ferdinand Constanţa	—	—	50	50
Radu Precup, funcţionar C. F. R. Satulung	—	—	50	50
Radu Bărbuc, proprietar Bucureşti	—	—	—	50
Romulus I. Seitan, moşier Câmpulung-Muscel	—	—	—	50
I. U. Soricu, profesor Bucureşti	100	100	100	100
Gogu Mosloc, restaurator Braşov	—	100	100	—
Dr. Aurel Neguş, avocat	—	100	—	—
Ioan Baltag, restaurant Braşov	—	—	100	—
Nicolae Brândus, funcţionar Braşov	—	—	100	100
Vasile I. Petcu, industriaş Bucureşti	—	—	100	100
Ioan Jinga, arendaş Amzacea Constanţa	—	—	100	—
Aurel Barbu, casier Bucureşti	—	—	100	—
Ioan Z. Eremia, comerciant Bucureşti	—	—	100	—
Gh. Popa, cherestea Constanţa	—	—	100	150
Radu I. Ardelea, contabil Braşov	—	—	—	100
Gh. I. Blegeanu, comerciant Alexandria	—	—	—	100
Bucur Peteu, comerciant Bucureşti	—	—	—	100
Ioan I. Băncilă, comerciant Bucureşti	—	—	—	100
Radu I. Băncilă comerciant Bucureşti	—	—	—	100
Traian Căciulescu, director Bucureşti	—	—	—	100
Gh. Al. Popeia, moşier Voineşti Muşcel	—	—	—	100
Gh. Steţcu, comerciant Constanţa	—	—	—	100
Vasile Cioc, comerciant Gura Ocniţei	—	—	—	100

*) Abonaţii sunt trecuţi în ordinea în care au plătit abonamentul. Transmitem pe această cale mulţumiri. Sprijinul acordat ne dovedeşte necesitatea acţiunii noastre şi ne face să străduim în viitor pe acelaşi drum.

	1934	1935	1936	1937
Mircea I. Pantu, director Bucureşti	—	—	—	100
Şcoală de Agric., D-tru Săceleanu Ialomiţa	—	—	200	—
Ioan B. Peteu, casier Bucureşti	—	—	—	200
Ioan Odor, funcţionar Braşov	—	—	—	200
George Moroianu, profesor universitar Cluj	—	—	—	250
Au plătit prin C. E. C. No. 25.187				
Ştefan Peneş, comerciant Cluj	—	50	50	—
Nicolae Şerbănescu, industriaş Câmpina	—	—	—	50

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

Continuând cu hotărîrea luată de a publica părerile presei româneşti despre revista noastră, redăm mai jos, recenzia apărută în ziarul **„Drapelul nostru"** *organ al apărării nevoilor mutilaţilor din războiu şi foştilor combatanţi,* de sub conducerea d-lui *An. Năvârlie,* Bucureşti.

„*Plaiuri Săcelene*" anul III. Nr. 8—9 revistă de atitudini şi probleme săcelene — redactor Victor Tudoran.

„In preajma întrării în al patrulea an de apariţie, revista „Plaiuri Săcelene" redactată de confratele nostru Victor Tudoran, merită a menţiune aparte, faţa de imensa maculatură plină de trivalul politic ce apare în capitala ţării. Prin technica ei de o desăvârşită îngrijire, prin ţinuta ei modestă dar plină de demnitate, aceasta publicaţie purtătoare şi răspânditoare de lumină a culturei, ar face cinste oricărei capitale de judeţ, şi cum din păcate sunt multe reşedinţe de judeţ sărace în asemenea publicaţii, ne întrebăm de ce nu o fi apărând chiar în oraşul Braşov „Plaiuri Săcelene"?

Un mănunchi de colaboratori aleşi publică în această revistă articole pline de miezul înţelepciunei, iar în poezie frumosul este exprimat cu atâta delicată simţire, încât asemenea unei albine încărcate de polen şi miere, Revista „Plaiuri Săcelene" — poartă în sânul ei frumoasele daruri ale graiului şi simţirei româneşti — din care pare că se desprinde parfumul de sănătate sufletească menit să înviioreze mintea şi sufletul celui ce o citeşte.

Din Nr. 8—9 reţinem Balada Păstorilor Săceleni, lucrare de adâncă gândire şi frumoasă exprimare — opera d-lui Victor Tudoran, care apreciem că merită a fi menţionată în antologia poeţilor noştri Rânduri pentru tineretul săcelean de prof. I. G. Munteauu, scriere în care se vede matura gândire în sfatul sincer adresat tineretului săcelean, cărui-a i se revelează drumurile în spre orizontul social politic românesc.

Laudele noastre sunt prea puţin, pentru munca încununată de succes a D-lui Victor Tudoran — ficior de Dac neaoş, care trage brazda nouă pe ogorul publicisticei noastre bântuită de toate curentele streine şi rele".

C. P.

(„Drapelul nostru" a. III. n. 37—38 Oct.—Nov. pag. 5).

Plaiuri Săcelene, revistă lunară de atitudini şi probleme săcelene, în numărul festiv, Nov.-Dec. 1936, este o comoară de suflet senin şi acţiune constructivă. Asemenea exemple de solidaritate spirituală regională numai Ardealul ne poate oferi. Redactorul revistei, d. Victor Tudoran, a înmănunchiat o mână de caractere şi ţine să promoveze vaşnica familie a Săcelenilor. Paginele acestei reviste sunt semnificative în această privinţă: cultură generală şi apoteozare a muncii organizate, în general. Cunoscutul spirit intrepid al mocanului, astăzi a ajuns la maturitate şi-şi permite luxul divin de a face şi artă. Am dori mult şi în Basarabia o asemenea sete de înfrăţire, dar e cam greu: ne striveşte apatia.

(Revista „VIAŢA BASARABIEI" a. VI. n. 1—2 Ianuarie-Februarie 1937).

Am primit la redacţie.

Nu anunţăm în această rubrică decât *ziarele* şi *revistele*, cari la rândul lor ne anunţă.

Cărţi: „**Elemente de Psihologie**" *cu noţiuni de educaţie*, pentru clasa VI-a secundară de *Ştefan I. Iacob*. Tipografia Gött Braşov. 1936. Preţul Lei 50.

„**Unde-i iubire, acolo e Dumnezeu**" piesă teatrală în două tablouri de *Horia Petra-Petrescu*. Nr. 15 din Bibl. „Izvoraşul" Bistriţa-Mehedinţi. Preţul 8 lei.

„**Liga Ligilor**" de *Cotinel Fărcăşanu*.6 Aug. 1936. Editura „Mântuirea" Bucureşti.

Reviste: „*A. L. A. C. I.*" a. VIII. n. 1—2. Bucureşti. „*Cugetul Moldovenesc*" a V. n. 11—12 Bălţi. „*Cuvântul Argeşului*" a. II. n. 28—30 Piteşti. „*Generaţia de Mâine*" a. 1 n. 3, Oraviţa. „*Gândul Vremii*" a. V. n. 1. Iaşi. „*Gând şi Slovă Oltenească*" Craiova. „*Progres şi Cultură*" a. V. n. 1. Tg. Mureş, „*Prometeu*" a. III. n. 1—2. Braşov. „*Revista Dobrogeană*" a. I. n. 6. Constanţa. „*Ţara de Mâine*" a. II. n. 11—12. Cluj. „*Viaţa Basarabiei*" a. VI. n. 1—2. Chişinău. „*Viaţa Literară*" a. XI. 15—28. II. 1937. Bucureşti.

Ziare: „*Ardealul*" Braşov. „*Drapelul Nostru*" Bucureşti. „*Inainte*" Bucureşti. „*Ogorul*" Bucureşti. „*Pământul*" Călăraşi. „*Românizarea*" Bucureşti. „*Reacţiunea*" Bucureşti. „*Tribuna Noastră*" Cluj.

Cotidiane: „*Acţiunea*" dir. George N. Mihăilescu, Galaţi. „*Dobrogea Jună*" Dir. Const. N. Sarry, Constanţa. „*Naţiunea Română*" Cluj. „*România Nouă*" dir. Zaharia Boilă, Cluj.

VICTOR I. GHIA

încălţăminte fină.

BUCUREŞTI

STR. FRANKLIN No. 8 (vis-à-vis de Atheneul Român)

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

COLABORATORI:

George Moroianu, prof. univ.; **Victor Jinga**, prof. univ.; **Aurel A. Mureşeanu**, istoric; **M. Ar. Dan**, ing. prof. univ.; **Dr. Gheorghe Dragoş**, asist. univ.; **Dr. Ilie Toma**, asist. univ; **Pimen Constantinescu**, prof; **Zenovie Popovici**, preot; **Ion I. Ionică**, prof.; **Ion Jalea**, sculptor; **D. G. Constantinescu**, ing. agr. insp.; **I. G Munteanu**, prof.; **I. Al. Bran-Lemeny**, scriitor; **Daniil Purcăroiu**, preot; **Vasile Ivan** insp. **Victor Marin**, preot; **Nicolae Pană**, dir. înv.; **E. Ar. Zaharia**, prof.; **Silvestru Garcea**, preot; **Florica Ciura**, scriitoare; **Cornelia Comşa**, înv. dir.; **Haralambie Ţugui, Dimitrie Danciu** şi tinerii publicişti săceleni: **Al. Stroe-Militaru, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Horia Ghia, Victor Ion Critu, Ioan Despan, Ioan B. Petcu, Gigi Deleanu, Ioan G. Păltănea, Ioan Moisiu, Mihai I. Tepşan, Lucian Ducşoara, Vlad Şeitan.**

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc,
să înfăţişem prezentul văduvit de măreţia trecutului,
să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine şi
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	**Lei 100**
Abonamente de sprijin dela	**„ 150**
Societăţi culturale, şcoli	**„ 200**
Instituţii şi autorităţi	**„ 400**

Un număr simplu Lei 10.—
Număr dublu . . . „ 15.—

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

°°°°
°°

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA

PLAIURI SĂCELENE

SATULUNG — SĂCELE — (Jud. BRAŞOV)

TIP. „HUNYADY" BRAŞOV